

چەمکی پرسیار لەقەسیدە (تۆ دواین وێستگە عەشقی مائی دلم بۆتۆ) ی شاخەوان سدیق دا. ... هەستیار غەمگین

جگە لەخۆشەویستی و عەشق، سروشتی مەرۆف یارمەتی دەریکی باشتی نیه!

(سوکرات)

هەر ئەو کاتەوێ مەرۆف خۆی ناسیوه کە مەرۆفە و لەگیاندارەکانی تر جیاوازه، ئەو پرسیارەشی لەخۆی کردووە: کەبونی من ئەم کەوێدا مانای چی یه؟! رەنگە ئەمە قورس بێت کەتۆ مانای چی ئەم کەوێدا بۆت هەیه! بەلام ئەتوانی بەبەر دەوامی ئەگوماندا ژیان بگوزەڕیتیت و هەمیشە بەشۆین شتە نادیارە کاندای پرسیار بکەیت و بگەرێی، وەکو گەریدەیهکی وێل.

جاشتەکە مەتریالی بێ یان نایدیال ئەمەیان کێشە نیه، بەئکو گرینگ ئەوێه بەشۆین شتیکەوێ بێت و لەهەوێ دۆزینەوێ سەرەدای پرسیارەکاندا بێت. گەران لەئێو تیکستە ئەدەبیە کاندای رەنگە کەمیک قورس بێت و مەرۆفی لێهاتو و خۆنامادە کراوی بۆت، کە بەتەواوی ئیدارک بەلایەنە شاراوەکانی بکات، لەئێو تیکستە کاندای شیعەر پر سیاقترین و قورسترین و سەر سورینەر ترین ژانرە. لەوێتە مەرۆفایەتی ئیسپاتی و جودی کردووە شیعەر هەبوو، یان بلیم مەرۆف گەرانە بێچرانەکانی خۆی کانی دەست پیکردووە.

بەهەر حال من نامەوێ میژویەکی سەقەتی مەرۆفایەتی و شیعرو ئەدەبیاتی گەلانی دنیاتان بۆ بکەم، بەئکو من ئەمەوێ کەمن قسە لەسەر ئیشیکی بچوکی بەلام پەرمانای شاعیری لاو (شاخەوان یدیق) دا بکەم ئەویش ئەگەر غەدری لێنەکەم و مافی دەقەکە وەکو خۆی بدم. ئەگینا ئەو کات ئەبێ بمبوری. دیارە ئەدوای راپەرینەوێ ریزەیهکی زۆری گەنجان خویان داووتە شیعەر نووسین و ئەو نیوێندەشدا کۆمەلێک دەنگی راستە قینە دەرکەوتوون کە دەکرێ ئەتەواوی ئەو بەناو شاعیرانەیان جیا بکەیتەوێ کە خۆشیان نازانن چی دەنووسن و ناوی دەنێن شیعەر. بەلام سەبارەت بەو دەنگە نوێ و راستە قینانە حەقوایە شتیک بلیین و هەروا بیدەنگ نەببین. یەکن ئەو شاعیرانەش کەمن پێم وایە خەریکە دەبیتە خاوەنی ستایل و نەمەتی خۆی، شاخەوان یدیقە. شاخەوان قوتابی پەیمانگای هونەرە جوانەکانە بەشی شیۆه کاری و هەروەها تاکو ئیستاش خاوەنی سێ نامیلکە شیعری جوانە کەبەناوەکانی: خەمە تەماوییهکانی دواي مەست بوون/2002/ ئیوارەیهک بەر ئەوێ بمرم /2004/

نامیلکە سییەمی/ لەوێم ئەمائی دلیکی تەنیا/2006. زۆرکیش ئەم تیکست و دەقانە لەئێو پۆژنامەو گۆقارو کۆرو بۆنەکاندا بلاو کردۆتەوێ. شاخەوان کوریکە هەمیشە عیشق ئە سیمای دەبارت و بەرانەت سەرایی گيانی داگرتووێ. بۆیه زۆر جار ئەو شتە ناتوانت بە شیعەر گوزاشتی لێبکات، ئەوا بەتابلۆیهک جوانیهکانی تیندا بەجەستە دەکات.

بۆیه حەزناکەم چیتەر درێژە پیندەم ئەمەوێ بێمە سەر دەقی شیعەرکە. ئەم قەسیدەیه ئە سییەم نامیلکە شیعری لەوێم ئەمائی دلیکی تەنیا، کە لەپۆژنامەکاندا پینشتر بلاو کراووتەوێ.

تۆدواین وێستگە عەشقی مائی دلم بۆتۆ!!

تۆ ئەی مەعشوق چلۆن ئەمال و دلو عەشق ئەگەیت؟ چ وانەیهکت هەیه بۆ تەنیا؟ ئەکام دەروازەوێ دەروانیتە ژیان؟

هەر لەسەرەتای دەست پیکردنی دەقەکەوێ شاعیر کۆمەلێک پرسیار ناراستە مەعشوقەکە ی ئەکات، وەکو ئەوێ سەر زەنشتی بکات و پیتی رابگەیهنیت کە ئەو جۆری ئەو دەیکوزەڕیتیت و ناوی ناوێ ژیان ئەراستیدا ژیان نیه، بەئکو ئەو ئەیهووت ژیانیک پینشکەش بەهاو ژیانەکە ی بکات کە زۆر دەگەنە خەلکی بەو سیاقەدا بروت.

وانای تۆ چ جۆرە مائیکت ئەووت؟ مائیکی مەتریالی کە لەخانویهکی گەرەو ژیانیکی پەرلەتەرفیهیه تدا خۆی دەبینیتەوێ، یان مائیکی شاعیرانەو عاشقانە گە لەوشە رۆمانسیهکان و پەیفە ناتونیهکان دروست کراوێ، دل لای تۆ چ مانایهکی هەیه؟ هەر بۆنەوێه کە چرکەکانی ژیان بژمیری، یان جیگای سۆزو ویزدان موحیبهت بێت.

پاشان سەبارەت بەتەنیا یی پرسیار لیدەکات و پیتی وایە کە ئەو هیشتا تامی تەنیا ی نەچەشتوو تیناگات چ حیکمەتیک ئەوێدایە مەرۆف ساتیک تەنیا ییت و بیر ئەژیان بکاتەوێ. لەبارە تەنیا یه و زۆر وتراوێ کە چەندە سوو بەمەرۆفەکان دەبەخشیت. بەختیار ئەلی لەسەرەتای

رۆمانی شاری مۆسیقاره سپهیکاندا ده ئیت: (من قهت که یفم به وه نه ده هات له سه فه ره کانا که سه یکم له گه ئا بیت له مندایه وه هزم له سه فه ره به ته نیا). ل 7. دیاره نوسه ریکی گه وری وه کو به ختیارعه لی نه وه تیروانینی بیت له هه مبه ر ته نیایدا، که واتای ئیمه بو چیژ له ساته ته نیاییه کان وه نه گرین، تو سه یریش که، چه نده ناخوشه تو له ته نیایی خۆتا نه چینه جیگایه ک و په رتوکیکت به ده سه ته وه یه به نیازی متالا کردنی، له و کاته دا که سه یک دیته لات له و ساته ت لیتیک نه دات. ده بی چی له وه ناخوشر بیت، ره نگه له و ساته دا بیت نه نگه نه بیت پینی بلئی نکا نه که م کاته که م لیه فه یرۆ مه ده!. پاشان شاخه وان لئی ده پرسیت: چون ده پروانیه ژبان؟ کاری تو چیه له م که روه نه ده؟ ئیمه هه ر بو نه وه درووست کراوین بو مردن بژین؟ وه کو چون پیش خۆمان وه هایان کردوه، یان نه وه ی به ر له وه ی به مرین به جو ریکی تر گوئ له ده نگه ی پاساری به گرین و به تاسه وه له دیمه نیکی خۆر ناوابون به پروانین و به عیشه وه گوئ له مۆسیقا به گرین و نازاره کانی که مانجه یه ک به بیستین و

خۆمان بو باران رووت که یه وه که ده نگه ی باران هه ر ده ئیی ده نگه ی پیا نۆیه. سوهراب ده ئیت (چاوت بشوو به جو ریکی تر له ژبان به روانه) واتا با رۆژه کانت کو پی رۆژه کانی ترت نه بیت و هه مبه ره واژبان به یه نه که ده ئیی تازه به نیوته.. تی. سی. نه لیه ته ی شاعیر ده ئیت: به ریگه و بانی هه مه چه شندا به رۆو بو ماله که ت به گه ریوه، واته ماشای هه موو شتیک به که وه کو بلئی یه که م جاره نه یه بیست..

که واتای تیروانین له ژبان و رمان له هه موو شته نافه ریده کراوه کانی زیاتر چیژی ژبان به نییمان زیاد ده کات. له جیگایه کی تر دا ده ئیت: هاجیینه به گویچه که م/ من ته نه ا له ته سه یو یکم و تو ش له ته که ی تری نه ی. لیره دا شاعیر نه یه ویت بلیت سه ره رای له و هه موو جیاوازییه ی نیوانمان و له و فه راغه، به لام تو وه ره به یینه به گویچه که م/ من و تو له نه زه له وه بو یه کتری خولقاوین و بو یه کتر نه ژین و عه شق له نیوانماندا یه، بو یه داوای لینه کات که جیی نه هیلیت چونکه بوونیان په یه وه سه ته به یه کتره وه. هه ندیک قسه هه یه ده ئیت له و که سه ی که تو ده یکه یته هاو ژبانی خۆت ده بیت هه مان ته به یی خۆتی هه بیت و له خۆت به ییت. به لام من به توندی پیچه وانیه ی له و قسه یه م، له به ر نه وه ی مرۆقه کان به جیاوازی به یرو راوه جوانن. کاتیک تو یان له و شتیک پیته رک کردی و له ناخه وه پی شکایت و هه ستت به کیما سی کرد، بزانه لایه نی مرۆقیه تیت دۆراندوه.

له جیگایه کی تر دا شاخه وان ده ئیت/ هاوژینه که م که رناتوانی هه ناسه خنکاوه کانه به فه رمیسی چاوه کانت له مردن به رگا ر به کی/ بیت نا کرئ روو حی هه لا هه لا بووم له شیعری کدا بلاوینی/ لینه گه ری جسته ی ماندووم له ناو دارستانی پرچه کانتا خه ویک بو پشودان به یینی/ گه ر ناتوانی خۆرگه وردو خاشه کانه له ناو رۆمانیکدا کو که یته وه /

لیمگه ری بانه و دله ی داومه به تو له گه ر مای بیا بانیکدا برسیتی سه گه ر شتیک لیتیر بیتت. دیسانه وه شاعیر لیره نه یه ویت که م ته ر خه می مه عشووقه ی ده رخت و پی ده ئی گه ر هه یج کام له م کاره مرۆبیانه ت له ده ست نایه ت و ناتوانی که مترین خواسته کانی من به یه نیته دی،

لیم گه ری له و دله ی که داومه به تو با له گه رمه سیری بیابانیکدا برسیتی درنده یه ک تیر کات. باشتره له وه ی جاریکی تر به شوین لانه یه کدا به گه ری بو نه وه ی نو قره ی تیا به گری. من تازه دلم داوه به تو تو ش که یفی خۆته.

شاخه وان پی وایه نه وانیه که سه یکیان خۆش ویت و ناشقیکی ره هایان بو یه بوو ئیتر مه حانه بتوانیت جاریکی تر عاشق بیته وه. بو یه جاریکی تر رۆمانسو نوسه ری گه وری کورد به ختیارعه لی له هه مان رۆمانی شاری مۆسیقاره سپه کانا ده ئیت: ئیستاش ده ئیم گه ر مرۆق یه که مین خۆشه وستی گه وری خۆی دۆراند، ئیدی تامردن بونه وه ریکی دۆراوه. ل. (156-157)

دیاره شاخه وانیش نایه ویت تا کو مردن به دۆراوی بژیات بو یه مردنی له و دله ی پینباشتره له ژبانیک سهرایا دۆراوی. دواتر سه ره رای له و هه موو گله یانه ی ناراسته ی خۆشه وسته که ی نه کات و له هه مان کاتیشدا ناتوانی ده ست به ر داری بیت، پی شاد نه بیته وه له و هه موو ناو میدی و په ژینییه ی به رگا ری ده کات. لیره دا نه وه ی من له سه ر له م شیعری شاخه وانم نوسیه هه یج نه جگه له و سه رنج و تیبینیانه ی که له لام گه لانه بوون. وه گه رنا ره نگه له م ده قه ی شاخه وان زۆر له وه زیاتر هه به گریت که من نوسیه م. به لام تاوانی من چیه که نوکی پینوسه که م هه ر نه وه نده نه توانیت به ر دم خۆی رۆشن بکاته وه؟؟!!